

kan bo hos forældrene eller andre nære slægtninge i hjemlandet.

For så vidt angår den persongruppe, der i øvrigt efter gældende praksis kan meddeles opholdstilladelse efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1, henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 9 c, stk. 1.

Det foreslås i § 9, stk. 2, at opholdstilladelse til en samlever efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 1, skal betinges af, at den herboende person påtager sig at forsørge ansøgeren. Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 4, 1. pkt., er det kun herboende indvandrere, der i forbindelse med familiesammenføring med en samlever skal påtage sig at forsørge samleveren. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at forsørgelseskravet generelt foreslås udvidet til at gælde i alle tilfælde af ægtefællesammenføring. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 3.

Det bemærkes, at forsørgelsespligten mellem ægtefæller følger af lov om ægteskabets retsvirkninger og lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i § 9, stk. 3, at opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), medmindre ganske særlige grunde taler derimod, skal betinges af, at den herboende person, som det påhviler at forsørge ansøgeren, godtgør at være i stand hertil.

Det gældende krav om godtgørelse af forsørgelsesevnen i udlændingelovens § 9, stk. 4, som i dag kun stilles over for indvandrere, foreslås således udvidet til også at gælde for herboende personer med dansk indfødsret, statsborgerskab i et af de andre nordiske lande eller opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8.

For så vidt angår beregningen af forsørgelsesevnen henvises til den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 16, og bemærkningerne hertil.

Der skal som udgangspunkt stilles krav om godtgørelse af forsørgelsesevnen i alle tilfælde af ægtefællesammenføring. Udlændingemyndighederne kan således kun undlade at kræve forsørgelsesevnen godtgjort, hvis ganske særlige grunde taler derfor.

Ganske særlige grunde vil først og fremmest foreligge i den situation, hvor ægtefællerne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold, jf. herved lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 7.6. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den herboende person har opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, og hvis den pågældende inden udrejsen var – og fortsat er – gift med en person fra sit hjemland. Over for en sådan

person, som ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor han eller hun fortsat risikerer forfølgelse eller dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. de ved lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede bestemmelser i § 7, stk. 1 og 2, kan der ikke stilles krav om godtgørelse af forsørgelsesevnen som forudsætning for ægtefællesammenføring.

Derimod vil en herboende flygtning eller person med beskyttelsesstatus, der først efter flugten til Danmark gifter sig med en person fra sit hjemland, som udgangspunkt ikke kunne undtages fra kravet om godtgørelse af forsørgelsesevnen. Denne persongruppe vil kunne nægtes ægtefællesammenføring efter de samme regler, som gælder for ægtefællesammenføring med personer med dansk indfødsret.

Ganske særlige grunde vil endvidere kunne foreligge, hvis det på grund af høj alder, alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforsvarligt at henvise den herboende ægtefælle til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder.

Tilsvarende vil ganske særlige forhold kunne foreligge, hvis den herboende har forældremyndighed eller samværsret over mindreårige børn bosiddende i Danmark. Der vil i den forbindelse skulle lægges betydelig vægt på, om der er fastsat og rent faktisk udøves normalsamvær. Normalsamvær er ifølge oplysninger fra Civilretsdirektoratet typisk hver anden weekend fra fredag eftermiddag til søndag eftermiddag eller et omfang svarende hertil. Herudover fastsættes der typisk samvær én hverdag hver anden uge. For helt små børn er samværet dog af kortere varighed.

Ganske særlige grunde vil endelig kunne foreligge, hvis den herboende er studerende på en erhvervskompetencegivende uddannelse i form af en videregående uddannelse eller en erhvervsfaglig ungdomsuddannelse. Derimod vil der ikke foreligge ganske særlige grunde, hvis den herboende deltager i grund- eller ungdomsuddannelser som f.eks. HH, HG, HTX, HF og gymnasium.

Ganske særlige grunde vil ikke foreligge, alene fordi den herboende er i lavtlønnet beskæftigelse eller udsat for forbigående arbejdsløshed.

Er en opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 1, betinget af, at den herboende person har påtaget sig at forsørge ansøgeren efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 2, og har skullet godtgøre at være i stand hertil, og ydes der senere ansøgeren hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, skal kommunalbestyrelsen inddrive